

BAJTÁRSI

LEVÉL

1961. IV. évf. 5-6. sz. levél.

41. oldal.

Utrecht, 1961. máj. 14.

"HŐSÖK NAPJÁRA.

Amikor -Isten kegyelméből- a szovjet sisera had hazánkából egyszer kitakarodik, és a békés építés, meg a magántulajdon korszaka újra visszatér, akkor a szívek majd gyengéd érzések kifejezésére is megmozdulnak.

Ezek közé tartozik az is, hogy a kommunizmus ellen küzdő kis csapatok nagy tetteit azonban szoborban vagy figyelemreméltó emléktáblán fogják megörökíteni...

A mai Hősök napján első sorban is azt a pár zászlóaljnyi csendőrt bajtársat látjuk, akik 1945. elejétől -Budának a szovjet erői általi körülzárása-kor- a királyi várat és Környékét védték.

A témérdek drámai részletből csak keveset tudunk, de a legjellemzőbb tény az, hogy a csendőrök hősiessen kitartottak, és az utolsó töltenyt is kiélve, a romokká vált falak alatt maradtak... mindannyian.

Makó térségében -még 1944. őszén- irtózatossá veszteséget okoztak rohamtűzéreink a szovjet csapatoknak, mignem a sokszoros túlerővel szemben az utolsó emberig elvérezték éppen úgy, mint 1866-ban a gyászos emléktű Königrátnél, annak a híressé vált "holt úteg"-nek a magyar tűzerei.

Bárhová is nézünk a szegény hazában, szinte már minden talp alattnyi földje csatatérre vált, ahonnan legendás hősök szellemalakja lép elő, hogy bennünket emlékeztessen és megerősítsen!

Ők némán is beszélnek, és mi nem felejtünk!

És gondoljunk az 1956. október 23-ával kezdődött szabadságharcunkra is! Azokból a nagyon nehéz és dicső napokból majdan 12-15 éves gyermekek alakját is szoborba kell vésní, hiszen űk az életű: feláldozásával sok páncél szörnyet tettek tönkre.

Gondolatban most mindazok felvonulnak, akik a honfoglalás óta a hazát adták a legfőbb jéért: a Haza megmaradásáért!

Hősök és vértanúk hatalmas hadserege, jékaitól megálmodott tisztalakkú ideálok jelennek meg lelki szemünk előtt, a gondolatok teli életünkben. És ez a lenyűgöző tömeg magával ragad minket, hiszen tudjuk, hogy egytől egyig a földi élet legdrágább kincsét, a tulajdon életüket áldozták fel azért, hogy a Haza, mindnyájunk Édesanyja tovább élhessen!

Ezért az Édesanyáért élünk és dolgozunk mi is, mindenütt, a Dél-Afrikai Uniótól -Alaskáig. Mindegy, hogy mit dolgozunk, csak az a lényeg, hogy a közös haza sorsának gondolata mindig becsületes erő kifejtésre sarkaljon bennünket!

És a gyermekeket, és unokákat igaz magyaroknak neveljük, olyanoknak, akik történelmünk ismeretében -a szebb magyar életért- otthon egyszer még küzdeni is akarjanak!

A munka szent fogadalmaival hajtjuk meg a gyással bevont lobogót a Hősök megdicséült hadserege előtt...

ÉDESANYI NAPJARA.

Az "Édesanya" szó nálunk sokat jelent:
Legszebb érzést... hazát és szent emlékeket,
Muzsikát a szívben, összhangot a dalban,
Otthonnak melegét - dermesztő viharban.

És anyák napjaitor lefelejtés, orgona,
Mind oda kell jusson, ki hova gondolta.
Néha megöntözi azt a könnyek árja:
Az anyai szívnek: nincsen soha párja!

oooOooo vitóz Borcsiczky Imre.

AZ 1956. ÉVI MAGYAR SZABADSÁGHARC NEGYEDIK ÉVFORDULÓJA ALKAL-
MÁBOL EGYIK TISZTI BAJTÁRSUNK TENGEREKTÜLON ELMONDOTT UN-
EPI BESZÉDE.

Mélyen tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Halottak napjának hangulatában összegyűltünk, hogy lerójjuk a kegyelet adóját azokkal a vércinkek szemben, akik 4 évvel ezelőtt ismét tizezrekkel gazdagították a Hadak Utjának csontváz-hadseregét,

hogy megemlékezzünk azokról, akik még ma is egyéni szabadságukkal aldoznak a közös szabadságért és,

hogy lélekben ismét együtt legyünk azzal a 14 millió magyarral a vasfüggönyön túl és a kettős járom alatt, akikről mi bensőnkben soha el nem szakadtunk és akikhez való tartozásunkat ezelmek a napoknak cseményei mégjobban megerősítették.

A vasfüggöny fennállása óta az októberi szabadságharc volt az első nagyméretű támadás, mely a rendszert a legérzékenyebb pontján, ideológiai alapjaiban ráveta meg. Az ő noveltjeik, a kommunista maszlagon felnőtt fiatalság követelte a szabadságot. Az a fiatalság, amelyik az igazi szabadságot nem is ismerte, mert hisz nem is ismerhette, de érezte, tudta, hogy az, amit előtte annak hazudnak, az csupán a kiválasztottak szabadsága, és ilyen világban nem lehet élni.

Az eredmény?

Ujabb elbukás, mert hisz az érdeklőrök pontosan meg voltak szabva és: "Szétszórt hajával, véres homlokával állt a viharban maga a magyar."

Minden hiábavaló volt, mon hatja némely olkosorodott kishitű, hisz a csodálatos harcok hőseinek jeltelen tömegsír jutott, a vértanúknak pedig a temető árka. Egy megveszekedett kor trónra ültette a becsatlenséget, és hőskré avatta, szalonképessé tette az árulókat, a gyermek gyilkosokat.

Semmi sem volt hiábavaló mélyen tisztelt Hölgyeim és Uraim, mert hőseink és marttyrok még nem haltak meg hiába.

És ő példájuk megteremtette otthon az ellenálló nemzet, a kollektív felelősség valami egészen különös fogalmát.

És ma, amikor 4 esztendővel a szörnyű bukás után róluik emlékezünk, felmerül a kérdés, hogy vajjon meg lehet-e vonni a határvonalat polgár és katoná, hős és vértanu között: Van-e határvonal ott, ahol egy nemzet korra, nemre és foglalkozásra való tekintet nélkül egységesen fog fegyvert a legdrágább ember kincsért: a szabadságért. Vajjon el lehet-e választani 1956 októberének csodás napjait attól a magyar hívatástudattól, melynek útja olyan töretlen Mohitól napjainkig!

Jó 700 esztendeje annak, hogy a magyarság először fogta fel az Európára záduzó keleti veszedelmet. De alig telt el 10 esztendő a tatárjárás után, a mongolok újra gyülekezni kezdtek a Kárpátok mögött. És ekkor a magyar király, IV. Béla, 1251. november 11-én Sárospatak várában megírta kétségbeesett seregélyőré levelét a pápának.

"Mindezt főleg azért írjuk meg, hogy ne vádolhassanak majd bennünket a lehetőségelmúlásztásával vagy hanyagsággal." -írta 700 évvel ezelőtt a magyar király:

"Azon alapszik: ugyanis a mi sokszor kipróbált elgondolásunk, hogy nemcsak nekünk, de egész Európának is üdvére szolgál, ha a Dunát védő várakkal megerősítjük.

Mert a Duna az ellenállás vize.

Hogyha a mongolok a Duna birtokába jutnak, hogyha a mi országunkat -né adja Isten- elfoglalják, akkor megnyílna az út számukra

./.

más keresztény országokba is. Más területek elvesztése nem okozna akkora kárt Európa lakosságának, mintha egyedül a mi országunkat sikerülne a mongoloknak birtokba venni."

Alig telt el 200 esztendő, máris új veszedelem fenyegette keletről Európát: a török.

Bizánc 1453-ban elesett, s ettől kezdve majd egy évszázadon át Magyarország volt az egyetlen gát, mely Nyugatot védte. Nyugat pedig ahelyett, hogy segítségünkre sietett volna, a koegzisztenciát választotta, s megkötötte a törökkel a cogaai szorzódást. Ezzel a szerződéssel teljesen kiszolgáltatották az elgyengült nemzetet a hatalmas túlerőknek. Akár csak 400 évvel később Jaltában, Potsdamban és Genfben. Kelet érdeklődése mindaddig sérthetetlen volt s a nyugati világ mindaddig -150 évig-tétlenül személté pusztulásunkat, amíg csak a hódítók telhetetlensége közvetlenül nem veszélyeztette a nyugati világ érdeklődését is.

Ugorjunk át 300 évet a történelemben.

A naptár 1849 augusztus 13. mutat.

A 200.000 fő s orosz hadsereg vérbefojtotta az alig kivívott szabadságharcot és Paskievich herceg büszkén jelentette a cárnak: "Magyarország felséged lábai előtt hever."

A cár elrendelte az orosz csapatok kivonását, mire Paskievich, ki közben a helyszínen ismerkedett meg hazánk katonaföldrajzi és gazdasági jelentőségével, azonnal ellonjavaslatot terjesztett elő és kérte, hogy Oroszország vitális érdekeire való tekintettel a Kárpátmedence továbbra is orosz megszállás alatt maradjon.

Megindult a terrorgépezet, és a bitófák s börtönök előtt a nemzet legjobbjai az emigrációban kerestek menedéket.

Ekkor jött az első nagyobb magyar emigrációs csoport Amerikába, köztük Kossuth Lajos is, hogy felhívja Amerika figyelmét az új veszedelemre és segítséget keresen Magyarország számára. Itteni útja valóságos diadalmenet volt, beszédei pedig egy profétai lélek bámulatos megfigyelései. Csupán két beszédére szeretnék rámutatni. Egyiket a pittsburghi banketten mondotta 1852 január 26-án:

"Lehet, hogy Oroszország Európa elnyelése után nem meri közvetlenül megtámadni az Egyesült Államokat. Lehet azonban, hogy ezt is megmértészi tenni. Esetlegesen belső ellentéteiket táplálni fogja titkos diplomáciája útján, amelynek semmi sem szent a földön.

Az Európában diadalmas Oroszország a legvitálisabb érdekekben tudja és fogja Önöket megtámadni, és halálosan meg tudja sebezni anélkül, hogy háborúhoz folyamodna."

Május 6. salemi beszédéből különösen az alábbi mondat emlékeztet kísértetiesen a mai időkre:

"És miután az oroszok Európát elnyomták, Önöknek egyedül kell megmérkőzni a világ egyesült erejével."

Volt egy-két szava az akkori koegzisztenciásokhoz is és ezt ma, amikor a közvetlen orosz veszély csupán 80 Km-re van partjainktól, nem lehet elvetni ismétlni. Mert, folytatta Kossuth Lajos:

"Ha a despotizmus kerekedik felül, a republikánusoknak bukni kell. Eg és pokol között nincs kompromisszum. Abszolútizmus és republikánizmus között nem lehet egyezkedés.

Oroszország diktatúrával kormányoztatik, és a diktatura terjeszkedni vagy bukni kényserül."

Kossuth kidelme és az általa képviselt ügy annyira meghatározta Amerika egyik legnagyobb fiát, Lincoln Abrahamot, hogy még ugyanabban az évben, 1852-ben Illionis állam törvénybe iktatta, illetve törvényhozó testületében Magyarország érdekében törvényjavaslatot terjesztett elő. Ennek a javaslatnak 1. pontja elismeri a szabadságharc erkölcsi jogosultságát, a 4. pontja megállapítja az oroszok önkényes és törvénytelen beavatkozását, a 6. pont az Egyesült Államok esetleges tényleges beavatkozásáról szól, a 7. pont szerint Kossuth ma Európában a köz- és vallásszabadság nagy ügyének legméltóbb képviselője.

"Ézért az ügyért ő és nemzete is addig harcoltak, amíg egy idegen zsarnok fegyveres beavatkozással felül nem kerekedett azon elvek megsértésével, amelyeket az Egyesült Államok népe különösen tiszteltben tart."

A következő évben pedig, 1853-ban egy magyar politikai emigráns, Loszta Márton volt 48-as honvédtiszt kiszabadítása végett Amerika

majdnem háborúba keveredett Ausztriával.

És jellemző az akkori amerikai felfogásra, hogy Angraham tengeresz-kapitány tisztelőtére, aki az osztrák titkosrendőrök által elrabolt magyar emigránst kiszabadította, a kongresszus onlékérmet verotett, a tengereszeti miniszterium pedig egy hadihajót novezett el róla.

Mi tudtuk, mi az orosz veszedalom, és ez ellen fogott fegyvert a magyar honvéd 1942-ben, és ez ellen keltok fol 1956. októberének legendás hősci. Vajjon azok, akik akkor lefogták a csölkedni akarók kezét, gondoltak-e arra, hogy hosszú időkre vagy talán örökre ez volt az utolsó kedvozó alkalom Nyugat számára.

Vagy talá nagyon is tudták ezt?...

Egy bizonyos, ha akkor a Nyugat, a számára sokkal kedvozóbb körülmények között, csupán annyit tett volna mog mint napjainkban Congóban, na aligha lenne cubai kérdés!

Kimondhatatlanul elszonorító, hogy azok, akiknek ez kötelességük lott volna, vagy nem tudták, vagy nem akarták felismerni ennok a szabadságharcnak korszakalkotó jelentőségét. A közbelépés alapja és módja éppugyadva volt, mint Korea és Congo esetében. Ez azonban olmaradt, és 1956 november 4-én 5000 orosz harcokcsi mogindult a végső rohamra, s 2 hét alatt temetővé változott ismét az ország.

Pontosan 4 évvel ezelőtt, 1956. november 6-án délután 2 óra 52 perckor a még működő Rádiózi adó az alábbi vészkiáltást adta le:

"A Világnak! Egy kis ország, mely szabadságát 1000 évon keresztül töménytelen véráldozattal pocsékolta mog, elvesztheti-e szabadságát? Miért csak a nagyhatalmak érdekei fontosak? Miért nem fontosak a mi kórházaink, iskoláink, nemzeti kincseink és az, hogy ezek a bombák és tűz áldozataivá válnak? Miért nem hallják mog meggyilkolt asszonyaink és gyermekeink segélykiáltását? Halljátok mog egy kicsiny nép segélykiáltását!"

A kicsiny nép segélykiáltása elveszett a pusztaságban, a közönyben...

A bitófákat elkezdték ismét ácsolni, és mogindult egy béke időkbön elirépzolhetetlen vérözön. Elveszett minden, amit alig 2 hét alatt vívott ki tisztán önerejéből ez a kicsiny nép a világtörténelem legtisztább szabadságharcában, a világtörténelem oddig ismert legzsarnokibb, legpokolibb hatalmával szemben.

A szabadságharc szent eszményéből olcsó mozitéma, dolláros könyvsiker lett, esetleg játékpisztoly némely külügyér tarsolyában, amit adott o cthon ijosztgetésül elő lehet húzni. Turisták, tudósítók és az aranyborjú megszállottainak százai jarjak az országot, azonban valami megfoghatatlan dirigensi pálcza intésére a sajtóban csupa jó hírek jelennek mog a jelenlegi állapotokról, és a szabadságharc csupán jelentéktelen horthysta, fascista puccs kísérlet volt. És bizonyára csupa véletlen, hogy éppen a legforróbb new-yorki napok idején kerül a televíziók és mozik műsorára az Eichmann filmmel együtt a legfolháborítóbb magyargyalázó film. A sátán földi helytartója pedig immár a saját földjén támadja a szabad világot, és avatja szalonképossé a kvargli-diplomáciát.

A torkomat elszoritja a keserűség, a szomemot olonti a könny és kétségbeeséssel nem tudok más kiutat találni, mint Gyóni Gézával felsikoltani: "Csak egy éjsz kára!..."

Csak egy éjszakára küldjétek őket, a koogzisztenciásokat, a hitotleneket, csak egy éjszakára a business keresőket, az üzérkedőket. Csak egy éjszakára, hogy ismerjék mog Vácot, Recsket, a budapesti földalati kinzókamarákat, a dunai örlő-malmokat.

Csak egy éjszakára, hogy ismerjék mog mi az, amikor a nők mollét cigarottával égetik le, és a gummibottól véreson fordul ki a méhük. Mi az, amikor a férfiak heréjéből "pancaket" csinálnak. Mi az, amikor a szociálizmus szent nevében az Atlanti-Chartor és az U.N. alapokmányának aszisztálása mollett a homo-sapiensből a dunai szocskavágókon "hamburgort" örölnek, és 14-16 éves gyerekeket évckig tartanak fogva, hogy majd 18 éves korukban érettek logyennek az akasztófára.

"Csak egy éjszakára küldjétek el őket,
Mikor a pokolnak égő torka tárul,
S vér csorog a földön, vér csurog a fáról.
Küldjétek el őket csak egy éjszakára,
hogy emlékozzenek az anyjuk kinjára!"

Mélyen tisztelt Hölgyeim és Uraim!

A legenda szerint, amikor Catalaunumnál befejeződött a harc, a holtak szellemei tovább csatáztak a véres síkság felett. A hun király birodalmának feloszlása után pedig Csaba királyfi székelyi felléptek a csillagporos tejútra: a Hadak Útjára, hogy tovább harcoljanak népükért.

Az évszázadok folyamán ezekhez az ezrekhez új légiók sorakoztak, majd pedig 1945-ben és 1956-ban a Don, a Tatárhágó és Budapest hőscineke megtagadott, meggyalázott véget nem érő serege, hogy a Hadak Úra előtt tanúságot tegyenek népük igazáról. De vajjon hogy tesz tanúságot erről a szabadsföldön élők hadserege, az emigrációsok hadoszlopa, akik idehaza ma egyedül lehetnek szószólbói kihalásra ítélt nemzetük életjögának?

A Mindenható jóvoltából mi itt élhetünk a szabad világ vezető hatalmának a földjén, mely most léziti elő a szabadságért vívott legvéresebb háborújának évszázados ünnepségeit.

Az elfalutt irásol: és a tépott zászlók azt mutatják, hogy soha ez a hatalmas ország mai nagyságát el nem érte volna, ha egy 8 esztendőig tartó kétségbeesett háborúban George Washington nem rákta volna le az Unió alapjait. Soha a mai Amerika meg nem született volna, ha Abraham Lincoln a repedező falakat nem véres malterrel forrasztotta volna egybe. A 4 éves vérontásban Észak és Dél 500.000 embert áldozott, hogy 3.500.000 ember szabad lehessen. Ennek a félmillió életnek az árán Amerika egy évszázad alatt a hatalom és a vagyon elképzolhetetlen fokát érte el. E szabadságot azonban nem a business alapozta meg, hanem a vér és vas, és a business csupán az egységes, szabad országban tudott kifejlődni.

Ami áll kicsinyben, az áll nagyban is. Nem lehet addig business a világban, amíg a világ egyik fele rabszolga, a másik pedig szabad. És mi, a világnak megadatott az Uristen kegyelme, hogy rabszolga népük szabadságért itt emelhetünk szót, ennek az egyetemes szabadságnak, a véres és vasközelségnek a jogán fordulunk ma az amerikai néphez.

Mi sem akarunk semmi mást, csupán szabadságot az Ó-hazának. Nem akarunk semmi mást, minthogy a sok hazugság és hazug propaganda után végre az igazság érvényesüljön, és a fehér-, fehér-, a fekete pedig, -fekete legyen.

Ne lehessen a Ronyvából hajózható folyót, a 14 pontból és az Atlanti-Charterből pedig értéktelen papirrongyokat csinálni. Azt akarjuk, végre lássák meg, hogy a magyar kérdés megoldása Európa kulcskérdése, és ezt csak úgy lehet megoldani, ahogy ezt az országot az Uristen megteremtette egy páratlan földrajzi egységben.

És ha nem hisznek nekünk, akkor higgyenek a történelmeknek és a földrajznak!

Batu és Subotáj hordái 1241-ben majdnem pontosan azokon az útvonalakon és ugyanazon hadművelési terv szerint indultak meg Európa leigázására, mint 700 esztendővel később Stalin kán és Hruscsov kán tankjai. Nem véletlen, hogy pontosan ugyanabban az évben esett el Korea, és Ázsia nyugati határa a Dunánál volt; nem véletlen, hogy 7 évszázad elmúltával szinte ugyanabban az évben teljesedett be ismét Magyarország és Korea sorsa. Ez a veszély ma Amerikát fenyegeti, és magyar ember, Kossuth Lajos volt az, aki olyan időben hívta fel erre Amerika figyelmét - 100 évvel ezelőtt - amikor az szinte nevéstégesen hatott.

Budapest 1944-ben 2 teljes hónapig tartotta fel a 2. vörös hadsereget, amelynek az eredeti haditerv szerint a Loirnál kellett volna egyesülni a nyugati hatalmak csapataival. Az Európa leigázására készült nagyvonalú szovjet haditervet a Budapesten és a Dunántúlon kiottott magyar vér buktatta meg, és ha nincsenek ezek a lofascizált és lenácizált magyar hősök, ha nincsenek a lenácizált magyar tábornokok, akkor ma az a kis "Rest-Europa" se létezne, ami - sajnos - csupán hídfője Amerikának az európai kontinenszen.

Ma nincs az 1956-os szabadságharc, akkor az orosz tankok nem Budapestet, hanem Szuozt lőtték volna széjjel, és Budapest fiatalsága mutatta meg az orosz túlsulytól reszkető világnak, hogy az anyag fölött győzedelm skodik a hősi lélek.

És még valamit: ha a nyugati világ legnagyobb ijedelme az atomháború, de csodálatos éppon egyetlen rományoság is az atomfegyverekben van. Ne felejtjük el, hogy az Egyesült Államok atombombáit - az első hiroshimai bombától kezdve a hidrogén-bombáig - az a tudósok építették

meg, akik Nagymagyarország egyetlen nyerték kiképzésüket. Ez a hatalmas éven át Amerika kezében volt és nem ezeknek a tudósoknak a hibája, hogyha esetleg rövidesen Cuba is atom-nagyhatalom lesz.

Es mit mutatnak a számok? Amerika 2 évszázad alatt kb. 1 millió életet áldozott a szabadságért. Mi Mohi óta kb. 30 milliót! Korábban 3 év alatt kb. 35 ezer ember esett el, mi 4 évvel ezelőtt - rövid 3 hónap alatt - ennek a többszörösét vesztettük halottakban és deportáltakban. Nincs még egy nemzet a világon, mely a szabadságért ilyen rettenetes áldozatot hozott volna!

Ennek az áldozatnak a jogán csupán arra kérjük a mindenható, hogy amikor majd elérkezik a Pax Christiana ideje, az egyetlen szabadság sorsa azok kezében legyen, akiket Paul Riverok, Phil Sheridanok, Ingraham kapitányok, Betsi Rossok és Clara Bartonok szelleme hat át. Adjon a magyar igazságnak egy második Lincolnt!

Mólyen tisztelt Hölgyeim és Uraim!

A nagy küzdelem, melynek ma mi is részesei vagyunk, nem elszigetelt önálló jelenség, hanem szervez része annak a folyamatnak, amely 2 ezer évvel ezelőtt kezdődött. Ez a folyamat megindult akkor, mikor az emberiség történelmében egy új jellep tünt fel: a kereszt!

A harc 2 ezer esztendője tart a kereszt és a különböző embélmák között. Ennek a 2 ezer évnek a történelme azt mutatja, hogy a harcban mindig a kereszt maradt feldl. 2 ezer esztendője tart a harc a különböző izmusok között. 2 ezer év történelme azt tanítja, hogy izmusok jöttek és mentek, ideértve a koegzisztenciizmust is, de csupán egy "izmus" élte túl a viharokat: a christianizmus!

Ebből a 2 ezer esztendőből a mi részünk majdnem ezer esztendő. Enélkül az ezer év nélkül Roma, Rhoms és Köln harangjai na nem hirdetnék a kereszt dicsőségét. És amikor Ti otthon, 1956 október 23-án újból meghúztátok az elnémított harangokat, akkor a vörös csillag helyett megint csak a keresztet választottátok.

Október 23-nak dicsőséges évfordulóján, innen a kereszt szabad világából üzenjük Nektek, akik még mindig az ö ellenségeinek történetében vagytok, ne csüggedjétek. Üzenjük Nektek a hívők hitével és a csodavárák bizalmával, hogy társatok ki! Mert ma már nem vagyunk magunkban. A vörös csillag árnyékba borította a föld egyhatodát. Talán csak idő kérdése, hogy elsététi-e az egész globuszt, vagy pedig visszazuhan oda, ahonnan vétetett.

Es ha a nagy magyar perben a földi erő már nem lesz elég, akkor segíteni fog nekünk a mi 5. hadoszlopunk odafenn a csillagosros tejúton, a Hadak-Útján. Megindul majd a 30 millió magyar keresztosvitéz, Mohi, Mohács, Budapest fejetlen, lábatlan csontváz hadserege, hogy a magasságbeli trónusánál kiverődjék az új ezer esztendő!

Üzenjük Nektek a leghösbibb szabadságharcos, Magyarországi gloriás primásának szavaival az Ur 2 ezer esztendősi kijelentését:

"Ne csüggedjétek, én meggyőztem a világot!"

oooOooo

KÉRELEM!

"Ezévi karácsonyi segélyakcióval kapcsolatosan kérem mindazokat a Bajtársakat, kik szabad földön jelenleg kiegyensúlyozott életkörülmények között élnek, hathatósabban adakozzunk az arra legjobban szoruló bajtársaink és családjaik megsegélyezésére. Gondoljunk arra, hogy tübben vannak olyan bajtársaink, kik teljesen munkaképtelenek, kórházi ápolás alatt szenvednek, vagy pedig idősbb korukra való tekintettel munka nélkül vannak, valamint tanulni vágyó gyermekeik a tanulást nélkülözni kénytelenek.

Mi, akik állandó kereseti lehetőséggel bírnak, és anyagi helyzetünk is azt lehetővé teszi, adakozzunk a következőképpen: Ez év elejétől kezdve minden heti keresetünkéből tegyünk félre csak egyetlen dollárt, mely összeg a karácsonyi időket megelőzően karolton 50 dollár összeget tesz ki. Ezt az összeget akár az illetékes csoportnak, akár pedig a Központi Vezetőségnek utaljuk át arányos szétosztásra.

A fenti kéreccmmel kapcsolatosan kérem minden Bajtársamat, hogy ezt ne vegyék túlzásnak, s az otthon belénk novelt takarékság ne fadjuljon zsugorisággá. Magam részéről az említett összeget felajánlom, miután ismerem számos bajtársunk otthoni súlyos nélkülözéseit, va-

lamint az idegenben magára hagyatottak koresvoit.

Megemliteni kívánom, hogy 1956. november 20-án hagytam el szoretett Hazánkat, azt megelőzően szovjet hadifogságban, majd pedig a magyarországi politikai börtönökben szenvedtem. Egészségi állapotom részbeni elcseszése után jelenleg Canadában, 50 éves korban, réz-bányában vagyok kénytelen dolgozni.

Adalozzuk a nemcs célra!"

Virágh József s.k. törm.
P.O.Box 457.
Murdochville, P. Que. Canada

Készséggel hozzuk a fentieket eredetben nyilvánosságra. Reméljük, hogy az átélte szenvedésekben megacélosodott nemcslelkü Bajtárs felhívása követésre is talál. Ha azt az önálló koresvettel rendelkező Bajtársaink magukévé teszik és csolcszik is, úgy nemcsak időszakra, hanem folyamatos segítséget tudunk nyújtani a rászorulóknak, köztük több otthoni Bajtársi családnak is, akiknek száma utóbb megnövekedett.

Központi segélyalapunkat Vezetőnk megbízásából Utrechtben kezeljük. Hozzászólásokat és felajánlásokat Bajtársunk fenn megadott címére, vagy a B.L. szerkesztősége címére kérünk. (Szerk.)
ooo0ooo

EGY ERDOJÁRÁS MELLEKLIZONGÉJE.

Szép idő volt és hasznos fenyőtoboz gyűjtés miatt az erdőbe vettem utamat. A bejáratnál egy gépkocsi állott. Egyetlen utasa jéruhájú, 28 életév körüli fiatal ember, aki nagy szorgalommal mosta fcsájának ablakát.

Es úgy jött, hogy nem a gépkocsi elején, hanem a végén mentem az erdőbe, s valami csillogót látva a földön, egy kicsinyég meghajoltam, de a fülvevéssére már nem gondoltam.

Benn, vagy 25 méterre a tobozok már hangtalanul is jelentkezték, de egyszerre emberi lamentálás hangja is hozzám ér. Majd feltűnik a gépkocsizó fiatalember is.

Szavainak értelme meglehetősen kellemetlenül érint, s ezért a szót Magyar Miska-szerűen nyomom meg: Foglalkozásomnál fogva a csavarok és csavarhúzókról íránt nem érdeklődöm, rajtam semmit se keressen!

-Es a csavarhúzó mégis most tünt el, vágja vissza a fiatal.

-Talán el sem hozta?-gunyuroskodtam.

-Na, de ilyet!-pattogja.

-Ismétlem, hogy nem láttam a csavarhúzóját.

Erre olyan hüm-möt erőszakol az ádámsutkájára, hogy szinte felforr bennem... a reggel meg nem ivott kávé. Inkább nem szólok, de ott hagyom és kissé szöszmötölve a nevés toboz között, ujra mellette termek.

-Megvan-e már az a csavarhúzó?-

-Nem- mondja egészen zordon.

-Es miért keresi éppen rajtam?-

-Azért, mert pont a gépkocsi mellett ment el, és le is hajolt.-

-Helyesbbítem, csak kissé hajoltam meg, ezt a colofán papírt láttam, mely eddigi utaimban még nem mutatkozott. Hiszem, hogy a csavarhúzó az elmentelen után rövidesen meglesz.-

A fiu megint csak a torát köszörüli, mire ellenszenvem még nagyobb és félérpniel hagyom.

Egyre füstölőgök úgy magamban, de az is eszembe jut, hogy miért ne gondolt volna rólam rosszat az a másik, hiszen az a buta szerszám csak nincs meg, meg a 3.napos szakállam, a loden-filélem patinás nar az erdőjárástól és az alpino sapkám sen túl előkelő.

A toboz -nem mondom- gyűlik, de mikor már csaknem megtelt az Australiát is megjárt aktatáskám, hát nem bírok már magammal és visszafordulok... Igen, a gépkocsit már messziről is látom s mellette a mosolygosan felém tekintő fiatalembert.

Mikor hozzáérek egészen barátilag, szólok: Úgy-e megvan a csavarhúzónk?

Emberem lesütött szemmel feleli: Igen, azután egy-kettőre megtett és én bócsánatot kérek!

Igazi jó érzéssel mosolygom: Hála Istennek! nnyi bizonyos,

=====
Ezuten köszönettel nyugtázzuk az Önhozzájárulását a B.L.-re közp. segélyalapra.
=====

hogy mindkettőn érzékenyek vagyunk.

Majd kezét nyújtok neki, és a legjobb kedvvel térek haza. Közben pedig elgondolom, hogy a bennünk élt elfojtott harag nyomán - csupán egy szikrara - az a bizonyos buta csavarhúzó talán két koponyán is koppanhatott volna?

oooOooo

Derős Imre.

KÖZLEMÉNYEK, SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Halálozás. "A calgaryi csoport jelenti, hogy legidősebb bajtársuk, Egy László alezredes, 68 éves korában, szívroham következtében Calgaryban, 1961. április 26-án váratlanul és tragikus hirtelenséggel elhunyt. A megboldogult 1911-ben lépett a Testületbe. Az első világháború kitörésekor önként jelentkezett harctéri szolgálatra. Sebesülten került frontkórházba, mielőtt is elnyeri - mint hadnagy - a Signum Laudis kitüntetést. Szolgált Hononnán, Veszprémben, Pécsen, Baján Különféle beosztásokban, továbbá utóljára Szombathelyen a Hor. parság beosztott tisztségjelében, összesen 33 évet a Testületnél. Az összemelés után Canadába vándorolt ki családjával, ahol először Leth-bridgeben, majd 1953 óta Calgaryban végezte a két kézi munkát a régi hással és példás becsületességgel. Közösségi ügyeinkből, a tengerentúl élők bajtársak támogatásából mindig példaadón vette ki részét. Izzó magyarsága, könyvelmeskedést nem ismerő kötelezettségérzete és melegsívű bajtársiasságáért a csoport osztatlan tisztelete és szeretete övezte. A bajtársak 1961. április 29-én az Árpád-házi Szt. Erzsébetről elnevezett rk. magyar templomban tartott énekes gyászmise keretében adták meg az elhunytnak a végtisztességet és helyezték örök nyugalomra a calgaryi Queen's Land temetőben sok jó barát és ismerőse kíséretében. Az otthoni zászlóval letakart koporsó előtt, melyen az elhunyt sapkája és derékszíja feküdt, az MHBK edmontoni, majd calgaryi csoportvezetői fejezték ki bajtársi részvétüket és vettek búcsút a megboldogulttól. Végül a cső. csoport vezetői mondotta el búcsuztatóját és a gyászoló közönség énekelte el a magyar Himnuszt. Gyászolják két leánya, vejei, öt unokáján kívül más rokonsága, valamint számos jó barátja és ismerőse. Nyugodjék békében! Nemes emlékéit megőrizzük!"

László F. Szentpétery, U.S.A. Heszke Béla úr azonos a kérdezett egyénnel. Sajnos arról nem tudunk, hogy neki kijönnie sikerült volna. Barrabás c. novella fordítását a Páztortűz, erdélyi irodalmi és művészeti folyóirat, 1943. évben kiadott 4. számából vettük át.

New-Brunswick-i csoportunktól a B.L. illetve segélyalapra a cső. nap alatti munkától küldött összegyűjtés-küldön kívánságra - ezúton is nyugtazzuk az alábbiak szerint: Dr. Sz. I., Dr. N. J., T. I., Sz. I., 5-5; H. L. 3, T. H., G. J., Sz. M., K. J., B. J., T. J., F. S., Z. V., Cs. E., Sz. D., H. S. és F. D. 2-2; és B. L. 1 dollár. Külön köszönetet mondunk a segélyezett: nevében Arvai József lo, András József 5 és a Kertész házaspár 5 dolláros, segélyalapunkra juttatott támogatásáért, ugyszintén a csoport ünnepélyéről fennmaradt lo dolláros ugyan a célra küldött hozzájárulásáért.

Vezetőnk által, a m. évi trianoni övforgulók alkalmával kifejtett tevékenységünkről összefoglalót, "Felszakadnak a sebek", e számunkhoz csatoljuk. Junius 4-én újból emlékeztessük a szabad világot Trianonra!

Kellemes Pünkösdöt kívánunk szeretettel Bajtársainknak és Olvasóinknak!

oooOooo

H A N D S C H R I F T - L É Z I R A T. Adress-Cim: B.L. Szerkesztőség.

UTRECHT, Nansenlaan 29. Nederland-Europe.

Drukwerk!
Printed Matter!
Periodique!
Drucksache!

Hoer
Mr. Dr. Béla R E K T O R
Msr. 520. Toyon Drive
Horrn. MONTEREY, Calif.

U.S.A.

